Makale Özetleri

T. KARAKAŞ*

* Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Allerji ve Astım Ünitesi, ANKARA

The Inhaled Steroid Treatment As Regular Therapy in Early Asthma (START) Study 5-Year Follow-up: Effectiveness of Early Intervention with Budesonide in Mild Persistent Asthma

Willian W. Busse, MD, [a] Soren Pedersen, MD, [b] Romain A. Pauwels, MD, [c] Wan C. Tan, MD, [d] Yu-Zhi Chen, MD, [e] Carl Johan Lamm, PhD, [f] Paul M. O'Byrne, MD, [g] on behalf of the START Investigators Group

Madison. Wis. Kolding. Denmark, Gheni, Belgium, Queenstown, Singapore, Vancouver, British Columbia. Canada, Beijing, China, Lund, Sweden, and Hamilton, Ontario, Canada

Hafif Persistan Astımda Budesonid ile Erken Tedavinin Etkinliği: Erken Astımda Düzenli İnhale Kortikosteroid Tedavi (START) Çalışmasının Beş Yıllık İzlemi. J Allergy Clin Immunol 2008;121:1167-74.

Giriş: Erken Astımda Düzenli İnhale Kortikosteroid Tedavi (START) Çalışmasına 5-66 yaş arasında 7241 hasta alındı. Yeni başlangıçlı hafif persistan astımda erken budesonid tedavisinin uzun dönemde astım kontrolü üzerine olan etkisi değerlendirildi.

Amaç: START çalışmasının amacı, başlangıçta budesonid almayan kontrol grubu ile tedavisine budesonid ile başlanan grup arasında astım kontrolü ve solunum fonksiyonları üzerine budesonidin etkisini saptamaktı.

Metot: Randomize, çift-kör çalışmada, çalışma grubundaki hastalara günde tek doz 200 µg (11 yaşından küçük) veya 400 µg budesonid tedavisi beş yıl süresince verildi. Kontrol grubundaki hastalara ilk üç yıl plasebo + mevcut astım tedavisi ve son iki yıl tedavilerine budesonid eklenerek verildi.

Bulgular: Beş yıllık çalışma periyodu boyunca postbronkodilatatör FEV_1'de ortalama %2.22 (SE, %0.15) düşme saptandı. Ancak ilk üç yıl budesonid alan grupta kontrol grubuna göre astım atak görülme riski anlamlı olarak düşük saptandı (odds ratio, 0.61; $p < 0.001$). Üstelik kontrol grubunda ek astım ilaç kulanımı daha fazla saptandı.

Sonuç: Hafif persistan astımda erken inhale budesonid kullanımının astım kontrolünde iyileşmeye ve astım ile ilgili daha az ek ilaç kullanımına neden olduğu saptandı.

Exhaled Breath Malondialdehyde As a Marker of Effect of Exposure to Air Pollution in Children with Asthma

Isabelle Romieu, MD, MPH, ScD,[a] Albino Barraza-Villarreal, MSc, PhD,[a] Consuelo Escamilla-Nunez, MSc,[a] Ann-Charlotte Almstrand, MSc,[b] David Diaz-Sanchez, PhD,[c] Peter D. SLy, MD, DSc,[d] and Anna-Carin Olin, MD,[b]
Cuernavaca, Mexico, Gothenburg, Sweden, Los Angeles, Calif, and Perth Australia

Astımlı Çocuklarda Hava Kirliliği Maruziyetinin Etkisini Gösteren Bir Belirteç: Yoğunlaştırılmış Nefes Havasında Malondialdehid. J Allergy Clin Immunol 2008;121:903-9.

Giriş: Hava kirliliği ile ilişkili oksidatif stresin akciğerler üzerine olumsuz etkisini değerlendirecek biyolojik belirteçler sınırlıdır.

Amaç: Mexico City'de astımlı çocuklarda trafik ile ilişkili hava kirliliğine maruziyetin bir belirteci olarak yoğunlaştırılmış nefes havasında (EBC) malondialdehid düzeyi değerlendirildi.

Metot: Standart spirometri, EBC toplanması ve nazal lavaj uygulandı. Çocukların ev ve okullarının içerisinde bulunduğu 5 km'lik alan hava kirliliği ölçütleri yönünden monitörize edildi. Veriler genel tahmini eşitlikler kullanılarak analiz edildi.

Bulgular: Toplam 107 astımlı çocuktan 480 malondialdehid örneği elde edildi. Ortanca değer 18.7 [çeyrek değerler genişliği (IQR) 12.4-28.7] nmol. Günlük ortamda bulunan 2.5 µg/m^3'ten küçük partikül ve ozon düzeyi ile yüksek malondialdehid düzeyleri arasında anlamlı ilişki saptandı. Ortalama sekiz saatte büyüklüğü 2.5 µg/m^3'ten küçük partikül düzeyindeki 14.2 µg/m^3 (IQR) artış malondialdehid düzeyinde 1.12 nmol artışa ve ozonda 15.9 ppb (IQR) artış malondialdehid düzeyinde 1.16 nmol artışa neden olduğu saptandı. Malondialdehid düzeyleri ile FVC ve FEV_1 arasında ters; burun lavajındaki IL-8 düzeyi arasında doğru orantılı bir ilişki saptandı.

Sonuç: EBC'de malondialdehid düzeyi hem hava kirliliğine maruziyet hem de solunum fonksiyonlarındaki değişimle ve inflamatuvar belirteçlerle ilişkilidir.

Effect of Variation in CHI3L1 on Serum YKL-40 Level, Risk of Asthma, and Lung Function

Carole Ober, PhD, Zheng Tan, PhD, Ying Sun, MS, Jennifer D. Possick, MD, Lin Pan, MS, Raluca Nicolae, DDS, Sadie Radford, Rodney R. Parry, MD, Andrea Heinzmann, MD, Klaus A. Deichmann, MD, Lucille A. Lester, MD, James E. Gern, MD, Robert F. Lemanske, Jr., MD, Dan L. Nicolae, PhD, Jack A. Elias, MD, Geoffrey L. Chupp, MD

CHI3L1 Varyasyonun Serum YKL-40 Düzeyi, Astım Riski ve Akciğer Fonksiyonları Üzerine Etkisi. N Engl J Med 2008;358:1682-91.

Giriş: Kitinaz benzeri protein YKL-40 inflamasyonda ve remodelling oluşumunda yer alan bir proteindir. Son çalışmalarda serum YKL-40 düzeyinin astımlı hastalarda yüksek olduğu, hastalığın şiddeti ile, solunum fonksiyonları ve subepitelyal bazal membran kalınlığı ile ilişkili olduğu gösterildi.

Amaç: YKL genine ait tek nükleotid polimorfizminin (SNP) YKL-40 düzeyi, solunum fonksiyonları ve astım üzerine olan etkisini araştırmak.

Metot: Avrupa popülasyonunda ve Hutterites topluluğunda SNP ile serum YKL-40 düzeyi, astım ve solunum fonksiyonları arasındaki etkileşim araştırıldı. Yürütülen çalışmada astım için yüksek riskli doğum kohortundaki hastalarda bakılan YKL-40 düzeyleri ölçüldü ve iki ilişkisiz popülasyon arasındaki düzeyler ile karşılaştırıldı.

Bulgular: Hutterites topluluğunda YKL-40 kodlayan kitinaz 3 benzeri bir gen olan kitinaz 3-CHI3L1'deki promoter SNP ile yüksek serum YKL-40 düzeyi ($p= 1.1 \times 10^{-13}$), astım ($p= 0.047$), bronş hiperreaktivitesi ($p= 0.002$) ve solunum fonksiyonları ($p= 0.046$-0.002) arasında ilişki saptandı. Benzer SNP iki olgu kontrol grubunda ($p= 1.2 \times 10^{-5}$) ve serum YKL-40 düzeyi doğum kohortunda ($p= 8.9 \times 10^{-3}$ -2.5×10^{-4}) saptandı.

Sonuç: CHI3L1, bronş hiperreaktivitesi ve astım için duyarlı bir gendir. Artmış serum YKL-40 düzeyi astım ve solunum fonksiyonlarının izlemi için anlamlı bir biyolojik belirteçt